

Kolláth György

alkotmányjogász, c. egyetemi docens, a TF tanára

Foci-juniális

Jelentős túlzással és örült humorral állítható, hogy a németországi futballvilágbajnokság egyetlen igazi foci-huligánja Zinedine Zidane lett. Mellbevágó feje(lé)se az agresszió páratlan és váratlan kitörése volt egy olyan 64 meccsből álló tornán, ahol a lelátókon csaknem mindvégig show-műsor, népünnepély zajlott. Zidane tettének okát pontosan még - rajta kívül – senki sem tudja. Az érintettek hallgatnak. A hírügynökségek arról írnak, hogy őt vagy „lemocskos-muzulmánózta” Materazzi, vagy pedig a nagy francia muskétás Lila nevű hűgát emlegette az olasz a pénzért szex műfajában (ehhez speciálisan az olaszok igencsak értenek). Tudjuk, láttuk a moziban: a (3) testőr ilyenkor elégtételt vesz, tekintet nélkül bárkire és bármire.

Három megjegyzésem, illetve következtetésem akad mindezek kapcsán.

Egy: ne siessük el a zseniális 10-es elparentálását. Aki valaha is sportolt, tudja, hogy a sport vér nélküli háború, ami még a legelhivatottabból is kihozza néha a pacsizó kisfiút, néha a minden veszélyt vállaló, támadó, engesztelhetetlen ragadozót. Aki erre nem kész vagy nem képes, lehet hasznos segéderő, serény lótifuti, de nem lesz soha nagy bajnok. Nem nevelési célzattal, mégis csak jól tette a FIFA vezérkar, hogy a súlyos hiba ellenére megkoronázta Zidane kész, befejezett pályafutását (feledve ámokfutását).

Kettő: a vébé nagy súlyt helyezett a - mindenféle! - rasszizmus elleni látványos, őszinte fellépésre is. Élőképzés szemléltette ezt a mérkőzések kezdetén, úgy hogy e címen beavatkozniuk a bírónak már nem is kellett. Ha Zizou tényleg ilyenféle megjegyzés miatt borult el, tette érthető, ha nem is méltányolható. A mai közegben odakint immár szalonképtelen mindenféle kirekesztés, megbélyegzés, s ezt éppen az olaszoknak kellene – karlengetés helyett – egy életre megtanulni. Valóban ideje végleg száműzni a sport környékéről a verbális, mutogatós, éneklős, molinóba csavart stb. embertelenséget. Tetszenek érteni ezt honi szavalókórusok, ultra-magok is?!

Három: ott, ahol egymilliárd ember színe előtt a világ egyik legnagyobb, de bizonyosan az egyik legnépszerűbb játéka zajlik, s ahol euro-milliárdokban mérik az üzletet, nem jöhet holmi csürhe, amelyik tönkre tenné az örömteli szórakozást. Erre ui. vigyáz minden épeszű ember, sőt tudja előre, hogy beöltözve, kisminkelve, síppal (ez baj, bezavar!), dobbal, nádi hegedűvel, asszonnyal, gyerekekkel karöltve juniálisra megy, nem pedig háborúba. Azáltal, hogy (gyönyörű!) fiatal hölgyek, tini korú vagy az alatti gyerkőcök, népviseletbe burkolt szurkolók kerültek többségbe a lelátón, megváltozott a légkör. Fiesta volt – mondanám, de az a bikaviadalra utal, ilyesmi pedig ott végképp nem volt. Népvünnepély azonban igen, és lám: a középosztály túlnyomó jelenléte rendbe teszi a meccsek környezetét, politikai-szurkolói klímáját is. De: előbb a nagy foci van, s arra jön a jól fizető néző, nem pedig csak jöjjön 50 ezer középpolgár, és erre majdcsak lemorzsolódik, elgyávul a párszáz szakadt, mindenre elszánt huligán.

Az angoloknak kevés jutott ezen a vébén, hadd vigasztaljam őket (is) egy angol bölcseséggel. Előbb partra úszunk, és csak azután cserélünk ruhát. Egy gomb ez az MLSZ-nek a mellény újraszabásához.